

Tytułowa teza wynika z niedawnego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, który przy jej wyprowadzaniu oparł się nawet na... ogólnej zasadzie prawa unijnego. Jakie argumenty zaprezentował Sąd?

W ocenie Sądu w przypadku gdy sprowadzony z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej pojazd objęty jest współwłasnością, to obowiązek jego zarejestrowania spoczywa na każdym ze współwłaścicieli. Nie oznacza to jednak zdaniem WSA, że na każdego z takich współwłaścicieli, może zostać nałożona kara administracyjna.

Według Sądu przepis art. 71 ust. 7 ustawy – Prawo o ruchu drogowym ustanawia jeden obowiązek dla właściciela pojazdu. Skoro zatem jest to jeden obowiązek dla właściciela, to na podstawie art. 140mb pkt 1 p.r.d. może prowadzić do jednej kary w związku z niedopełnieniem tego obowiązku, niezależnie od liczby współwłaścicieli. Ponadto, jak zauważył Wojewódzki Sąd, z treści art. 140mb pkt 1 p.r.d. wynika, że odpowiedzialność administracyjna związana jest z jednym zdarzeniem – brakiem rejestracji sprowadzonego z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej pojazdu przez właściciela.

Stąd też zdaniem WSA niedopuszczalne jest, aby jeden czyn obwarowany sankcją administracyjną był traktowany jako dwa odrębne zdarzenia, zależnie od liczby współwłaścicieli, gdyż ani treść, ani cel przepisu, nie dają podstaw do nakładania na każdego ze współwłaścicieli pojazdu odrębnych kar pieniężnych za jedno naruszenie. Objęcie każdego ze współwłaścicieli odrębnym ukaraniem za naruszenie z art. 140mb pkt 1 p.r.d. w związku z brakiem rejestracji tego samego pojazdu prowadziłoby do wielokrotnego ukarania za ten sam czyn – stwierdził WSA.

Ponadto Sąd podkreślił, że zmiany w p.r.d. ustanawiające przedmiotowe kary związane są z realizacją celów dyrektywy 2000/53/WE, a zatem wchodzą w zakres stosowania prawa Unii – tym samym muszą być zgodne z prawem Unii, w szczególności z ogólnymi zasadami tego prawa, w tym z zasadą proporcjonalności. W konsekwencji WSA stwierdził, że zgodnie z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej powyższa zasada, która wymaga, aby środki wprowadzone na mocy przepisu były właściwe dla osiągnięcia zakładanego celu i nie wykraczały poza to, co niezbędne dla jego realizacji, powinna być przestrzegana zarówno przez prawodawcę wspólnotowego, jak i ustawodawców i sądy krajowe, które stosują prawo wspólnotowe (por. wyrok z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawach połączonych C 37/06 i C 58/06 Viamed Agrar Handel, ECLI:EU:C:2008:18, pkt 33).

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 7 października 2021 r., I SA/Ke 429/21

Źródło: [CBOSA](#)